

OBSAH:

Zahrádkářské rady (str. 2)

Křížovka o ceny (str. 4)

Historie města Kravař (str. 5)

Obecní úřad Bělá (str. 5)

ZRCADLO

Hlučínska

BŘEZEN 2005

CENA 3,- Kč

Řehoř I. VELIKÝ (12. BŘEZEN)

Doba, kdy se těšili žáci na svátek svatého Řehoře, dávno minula. Dnes školáci netuší mnohé o zásluhách tohoto svätce, mimo jiné i patrona žáků, ale i zpěváků, hudebníků, zedníků či knoflíkářů. Byl pokládán také za ochránce dolů a brali si jej lidé do úst v obraně před morovou nákazou.

Vyobrazován bývá v papežském oděvu, s holubicí jako symbolem ducha svätého. Ve středověku se den sv. Řehoře slavil jako svátek žáků a školáků. Ve školách se v tento den neučilo a děti chodily v převlecích za řehořské vojáky koledovat. Jejich cílem bylo přesvědčit rodiče, aby neopomněli svá dítka posílat do školy a zdůrazňovat potřebnost vzdělání a osvojení kázně.

V 18. století koledníci obcházelí domy se slovy:

„Kdo své dítko miluje, vede je k dobrému,

do školy je šikuje, učí všemu ctnému.

Kdo chce stále radosti z dítěte svých užítí,

má věk outlé mladosti záhy v kázní mítí.

Pakli záčka nemáte, na papír nám dejte,

pro jeden groš nebo dva jistě nezchudnete.“

Učitelé si pochůzkami s dětmi svérázným způsobem přilepšovali k malé mzdě (pravděpodobně ani soudobí kantoři o této tradici mnoho nevědí, v opačném případě by neztráceli čas postáváním před úřadem ministerstva školství, ale bojovali by raději za znovuobnovení řehořských pochůzek). Stěží by se tím sice zvedla prestiž učitelského povolání, ale k přivýdělku by to věst mohlo, pakliže by se osudů kantorů zleželo rodičům nezvedených potomků, v nichž má být na půdě školy vzbuzen cit pro

VÝZNAM PALMOVÉ RATOLESTI

Velikonoční svátky nás letos budou mjet v březnu.

Po pěti postních nedělích přijde neděle Květná (nazývaná též Květnice nebo latinsky Palmorum) nesoucí se ve znamení Kristova uvítání při vjezdu do Jeruzaléma. Palmové ratolesti, které jsou symbolem tohoto svátku, jsme v našich podmínkách vyměnili za větvičky jivy nebo jiných

stromů a keřů, a to z prostého důvodu, protože k palmových listům přístup prakticky nemáme, pokud nehodláme zbavit okrasného listí jedinou exotickou rostlinu toho druhu, kterou vlastnime za účelem okrasy pokoje.

Nejde ostatně ani tak o druh květenství a velikost listů, jako spíše o možnost, přinést si domů rozkvetlou větvičku jivy, která

SYMBOLICKÁ CESTA VYPRAHLOU POUŠTÍ

S obdobím předvelikonočním máme spjatou velmi užitečnou tradici. Leckomu může činit potíže stravovat se v tomto období střídmeji, nicméně přízně se si, že za rozumné stravovací návyky nás naše sebehodnocení s nadcházejícím „časem odhalování“ rádo odmění.

Stejně jako se Ježíš postil po čtyřicet dnů na poušti, máme se po jeho vzoru postit i my, v podmínkách daleko jednodušších, neboť Ježíš ještě neměl ve své době tak širokou volbu, čeho se vzdát.

Půst trvá čtyřicet dní a zasahuje až do velikonočních svátků, protože jeho posledním dnem je Boží hod velikonoční.

Postit se neznamená pouze omezit se v jídle, nýbrž odepřít

si jakoukoliv formu přepychu, také odepřít si účast na zábavách a hlučných hudebních produkcích. Také zákaz nočních milostných schůzek byl v minulosti jedním ze způsobů odříkání si pozemských slastí.

V jídelníčku je vhodné omezit masitá jídla nebo se jich úplně vzdát. Tato tradice ale nepochází z hlav představitelů katolické církve. Zavedl ji sám prostý lid ve snaze neplýtvat surovinami a odvíjela se od nedostatku čerstvých potravin na konci zimy, kdy nová úroda byla ještě v nedohlednu a bylo žádoucí spotřebovat zásoby. Ve středověku se v tuto dobu vařily polévky, kaše, placky nebo chléb ze zbytků mouky smíchané s různými náhražkami. Upotřebily se

obřadem posvěcení získá námi očekávanou magickou moc. Pro důvěru v blahodárné účinky a boží pomoc a ochranu je vkládáme za svaté obrázky, zdobíme jimi kříže, naši předkové jimi zdobili pole, ale i chlévy a stáje, neboť byli na produktech svých obdělávaných pozemků a domácích zvířat existenčně závislí. Dobytek se dokonce dočkal toho, že posvěcené kočičky, vtlačené do krajice chleba, dostaly jako nedílnou součást potravy.

Důvěra v bezmezné vlastnosti kočiček vedla k jejich polykání za účelem zbavení se bolesti v krku či zimnice. (Napadlo by vás, že plod přírody může zbavit bolesti účinněji nežli roztodivně barevné pilulky obalené tučným příplatkem směřujícím do pokladen lékárníků? Nejsem ale bytostně přesvědčená, že by tento pokus v dnešních podmínkách stál za dosaženou úsporou.)

Větvičky si přinesme i letos do domovů jako symbol probouzející se přírody a nového života, nikoliv jako prostředek k neškodnému ocucávání a polykání.

také sušené lesní plody. Pro dnešní kuchařky vzniká prostor věnovaný jednodušším jídlům, nenáročným na suroviny i pokrmům z ryb, luštěnin či brambor. Vzdáním se oblíbených pochoutek se dostáváme do Ježíšovy situace a v paralele s ní též odoláváme pokušení ďábla (všemu, co bychom jíst chtěli a podle tradice nesmíme, nechceme-li být zatíženi tlakem svědomí). Sebezpytujeme vlastní stravování (v kontextu kvality života, který vedeme) a rozjímáme nad tím, jaký pocit máme ze vzdání se některých atributů života, o nichž hovoříme často jako o nezbytných. Zhřešíme-li, nastupujeme cestu pokání a duši i tělo připravujeme na nejdůležitější svátek roku v očích křesťanů.

JARNÍ RADOSTI NA ZAHRÁDKÁCH

Jelikož tento článek píšou na druhou polovinu března a první polovinu dubna, tak vám připomenou co nesmíte zanedbat při sázení a setí. Jedná se hlavně o předpěstovanou zeleninu, kterou budeme sázet do skleniček a fóliovníků. V loňském březnovém článku jsem vám doporučil před sázením nebo setím použít dusíkaté vápno. Mnozí jste asi tento článek nečetli a hlavně na mých přednáškách bylo hodně dotazů na tento problém. Proto si dovoluji ještě jednou citovat článek z brožurky o použití tohoto vápna. Je dobré toto dusíkaté vápno zapravit do vlhké půdy, ale jen mělce zakopat. Toto nám zeminu ozdraví a to tím, že vysokým obsahem vápna 50% CAO a organicky vázaného dusíku, asi 20% N přímo podporuje úrodnost půdy. Pozvolným a rovnoměrným postupem uvolňováním živin z hnojiva v půdě ovlivňuje růst a vývoj rostlin a šetří půdní vláhu. Dále zvyšuje rostlinám dostupnost vápníku, který následně posiluje jejich odolnost proti poléhání a napadání plísněmi. Likviduje napadení pozemku slimáky. Slimáci a jejich vajíčka jsou likvidovány hned v prvních dnech po aplikování vápnodusíku. Při cíleném použití vápnodusíku proti slimákům se toto napadení snižuje až o 90%. Při použití tohoto vápnodusíku se také snižuje výskyt plevele. V prvních dnech po aplikaci svými účinky v půdě hubí klíčící plevele a plevele semena. Potlačuje také časté původce houbových chorob rostlin. Velice snižuje nebo úplně odstraňuje výskyt nádorovitosti košťálovin, jakož i problémy s chorobami kořenů nebo stebel rostlin. Je také ideálním urychlovačem při zrání kompostu a odstraňuje zápach i hmyz doprovázející zrání kompostu. Dávkování je v průměru 30 až 50 g na jeden metr čtvereční 14 dnů před setím nebo sázením.

Doporučuji tento článek si schovat pro další léta. Od doby, kdy toto dusíkaté vápno používám doma ve skleničkách jsem neměl na rajčatech ani paprice mšice, molice, ale ani plíseň.

Ve druhé polovině března už můžeme připravovat zahradu na výsev a výsadbu zeleniny a hlavně brambor. Musíme se řídit podle počasí. Brambory máme sázet do teplé půdy. Už můžeme

me roubovat peckoviny a také si už zajistíme lepevé desky proti pilatce švestkové, a to bílé barvy. V obchodech je dostanete koupit i natřené. Znovu připomínám při dokvétání švestek použít postřik, a to nový KALIPSO nebo velice osvědčený ZOLLONE.

V březnu už také musíme zasáhnout postřikem proti přezimujícím škůdcům a jsou to hlavně mšice, štitenky, puklice, pidálky, svluška obecnou, květopyse jabloňového. Postřiky na tyto škůdce jsou: AZTEC-140 EW, OLEOEKOL, TORANT, TALSTAR a další. O ředění máte napsáno na každém přípravku. Také nezapomínejte na postřik broskví proti kadeřavosti a to mědnatými postřiky jako je KUPRIKOL, ŠAMPION a další. Teplota musí být minimálně plus 7 stupňů.

V okrasné zahradě už můžeme ořezat okrasné traviny a zakrácovat okrasné keře, ale jen ty, které nekvetou na jaře. Všechny, které kvetou teď na jaře, zakracujeme až po odkvětu. Také už si můžeme připravit různé cibuloviny a hlízy, které jsme měli uchovány nebo jsme koupili nové pro výsadbu na okrasnou zahradku, aby jsme měli zase větší radost z toho, jak nám všechno dobře roste, ale hlavně kvete. První jarní květy už nám ukazují svou krásu jako sněženky, krokusy, hyacinty a už začínají také první narcisy a další. To už záleží jen na příznivém počasí.

Co ještě velmi trápí některé pěstitele angreštu je americké padlí angreštové. Velmi důležité jak tomu zabránit je, provádět řádný a pečlivý řez a to před rašením a pak hlavně po sklizni.

Další velice důležité je vyvážené hnojení. Všechny rostliny, jestli jsou to zelenina nebo stromy a keře, když jsou řádně a ne jednostranně hnojeny, jsou také více odolné proti chorobám a škůdcům. Nemůžeme hnojit jen dusíkem, ale rostliny potřebují také drásko, fosfor a minerální látky. Toto jim můžeme dávat i ve formě kombinovaných hnojiv jako jsou Cererit a jemu podobná hnojiva, kterých je dnes v obchodech ve velikém sortimentu. U angreštu teď na jaře je velice důležitý řez a to tak, že všechny hlavní dlouhé výhony zakrátíme o asi 4 cm a tyto spálíme a všechny zahušťující větévky odstraníme.

Na koncích výhonku vidíme při napadení šedavou kůru až stříbřitou. Kdo měl v minulém roce angrešt hodně napaden, by měl provést postřik a sice může použít přípravky a to buď BAYLETON-25-WP, BEATON-25-WP, KARATHANE-LC nebo RUBIGAN-12-EC a jen u angreštu, ne u rybízu, také DISCUS.

Také si už připravte substráty pro přesazení bonsajů a vhodné misky. Po vysazení do misek držte rostliny v polostínu alespoň jeden týden a pravidelně zalévejte.

Pěstitelé kaktusů chci zase upozornit, aby nespěchali se zalívkou hned jak se ukáže sluníčko. Zalévat můžeme až tehdy, až vidíme svěží zelená temena a to je signál, že kořeny začínají rostlinky vyživovat a tyto mají snahu růst. Ještě jednou připomínám, že kaktus nezakazíme nikdy suchem, ale vždy nadměrnou zalívkou. Tyto rostliny potřebují na jaře hlavně teplo a světlo a pak vám budou nádherně kvést.

Nezapomeňte také na přehození nebo osetí kompostu. Je třeba využít také příznivého zimního počasí a pak máte na jaro po starosti a můžete se věnovat jiné důležitější práci na zahradě. Já jsem toho využil počátkem ledna, když bylo počasí jako na jaře. Koncem března budeme také řezat růže, ale zase podle počasí. Až vidíme, že nám na růžích začínají červenat rašící pupeny, tak přikročíme k řezu a to tak, že řezeme na dva až tři pupeny, aby vždy směřoval horní pupen ven z keře. Pak růže přihnojíme nejlépe dobrým kompostem.

Také nezapomeňte na řez broskví a meruněk a to nejlépe až po odkvětu, když jsou plůdky ve velikosti lískových oříšků. Jak řezat to už určitě víte z mých každoročních rad.

Jen hlavní zásady:

Když je na hlavních větvích veliká násada plodů, řezeme až na polovici větví, když je málo plodů, řezeme málo, ale bočně větévky jen na dvě očka (lístky).

Další rady si zase nechám na příští měsíc.

Přeji vám samou radost a žádné zklamání na vašich zahrádkách.

Víte co znamená slovo RUM? Rozumně uložený majetek.

Erich D U X A z B O R O V Ě

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na březnu

1. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
2. den - průměrný zrána, docela dobrý po poledni
3. den - dobrý do 13.00 hodin
4. den - docela dobrý
5. den - dobrý do 15.00 hodin
6. den - průměrný od 15.00 hodin
7. den - dobrý pouze po poledni
8. den - dobrý pouze po poledni
9. den - docela dobrý po poledni
10. den - velice dobrý do 8.00 hodin
11. den - velice dobrý do 9.00 hodin
12. den - velice dobrý do 15.00 hodin
13. den - velice dobrý do 15.00 hodin
14. den - velice dobrý do 15.00 hodin
15. den - špatný den
16. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
17. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
18. den - dobrý zrána, docela dobrý po poledni
19. den - je celý průměrný
20. den - je celý průměrný
21. den - docela dobrý po poledni
22. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
23. den - je celý docela dobrý
24. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
25. den - špatný den
26. den - dobrý pouze po poledni
27. den - docela dobrý od rána do šera
28. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
29. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
30. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
31. den - průměrný zrána, docela dobrý po poledni

Petrův z dar

Dynamika

Bezpečnost

Elegance

Komfort

15. 2. – 15. 3.

Bezpečnost

PŘIJÍTE PRO
PEUGEOT

model 206 již od 229 900 Kč

NEPLAŤTE ZA BEZPEČÍ!

ZDARMA BEZPEČNOSTNÍ VÝBAVA
V HODNOTĚ AŽ 50 000 KčBonus až 50 000 Kč
pro modely 206

Využijte bonusu pro vaši bezpečnost a vyberte si zdarma z následujících prvků výbavy: systémy ABS nebo ESP, přední, boční i hlavové airbagy, mlhové světlomety nebo klimatizace.

Připravili jsme pro vás také nabídku na modely 307, Partner a 807.

PEUGEOT doporučuje TOTAL.

Speciální série
Peugeot 206 Look

Vůz sportovního charakteru s bohatou výbavou – ABS, centrální zamykání s dálkovým ovládáním, elektrický pack, klimatizace a rádio s CD přehrávačem – s celkovou výhodou 49 000 Kč.

PEUGEOT LEASING

Pro výhodné financování svého vozu můžete zvolit Peugeot leasing s 0% úrokem na leasingové splátky nebo Peugeot leasing s rokem pojištění zdarma.

Nabídka příslušenství

Vybavte si vůz podle svých představ a využijte slevy až 20 % na vybrané bezpečnostní příslušenství a hliníková kola!

PEUGEOT. JÍZDA VAŠEHO ŽIVOTA.

PEUGEOT

Spotřeba a emise CO₂ pro model 206 1.4 HDi 68 k: město (l/100 km)/CO₂ (g/km): 5,5/143, mimo město (l/100 km)/CO₂ (g/km): 3,6/94, kombinovaná (l/100 km)/CO₂ (g/km): 4,3/113.
Nabídky je časově omezena a platí do vyprodání zásob u participujících koncesionářů Peugeot.

AUTO HRUŠKA s.r.o.

Budovatelská 8, Ludgeřovice, Tel.: 595 052 565, 595 053 906

Krnovská 163, Opava-Jaktař, Tel.: 553 609 986, 553 609 980

ZAMYŠLENÍ NAD OTUŽOVÁNÍM

Kalendářní jaro se nám přiblížilo téměř na dotek. V předstihu nemohu tušit, jak bude letošní jaro vypadat a kdy převezme vládu oficiálně. Proto v době, kdy se těmito řádky prokousávám a zamýšlím se nad jejich obsahem, mám to potěšení nořit se do závějí a brodit se sněhovými jazyky. Dost možná v této atmosféře setrváme až do 20. března – kalendářního počátku jara – a opravňuje nás to trochu k rozhořčení nad během světa a klimatickým změnám (zapříčiněným v počátku nešetřenými průmyslovými aktivitami člověka, takže vina padá opět na naši hlavu). Chtěla jsem se však věnovat

otužování coby činnosti, která má prodlužovat naše léta a povzbuzovat imunitní systém, aby snáze odolával vnějším vlivům.

Každoročně se v prosinci na Štěpána propaguje otužování Memoriálem Alfreda Nikodéma, který tuto aktivitu vykonával poprvé plaváním ve Vltavě v roce 1923. Podle Otužování ve své vrcholové podobě vyžaduje soustavnou práci a není rozhodně vhodné pro každého, protože zátěž pro oběhový systém je veliká. Zajímavé je, že při plavání v zimních měsících, kdy má voda teplotu okolo nuly, spálí vrcholový otužilec tolik energie jako horník

v plném pracovním nasazení. Takové extrémní odolnosti vůči nízké teplotě vody zřejmě nikdo z nás neusiluje dosáhnout, pokud k tomu nemá nějaký specifický důvod (například jej může motivovat fakt, že dokáže něco, co převážně většině jiných lidí činí obrovské obtíže). Větší tělesné zdatnosti se dá snadno dosáhnout, pokud se zvyšování odolnosti vůči chladu stane součástí životního stylu stejně jako například životospráva. Ideální věk pro otužování je stanoven od osmnáctého do čtyřicátého roku věku, předpokladem je konzultace s lékařem. Od otužování jsou osvobozeni starší lidé s podlomeným

zdravím, těhotné ženy a kojenci, těm se tyto aktivity rozhodně nedoporučují. Chlad budou lépe snášet osoby obéznější než štíhlé. Důležité je dbát na postupnost, můžete začít i tak, že vynecháte některé vrstvy oblečení a pokusíte se pocít chladu překonat rychlejší chůzí či jiným pohybem. Postačí několik sprch týdně, kdy postupně ubíráte teplotu vody a prodlužujete její délku, a výsledky na sobě můžete pozorovat již po třech až čtyřech nedělích. Takže pokud nepatříte k vyjmenovaným rizikovým skupinám, vyzkoušejte si, kolik vydržíte a jaké máte rezervy ve své péči o vlastní obranyschopnost.

BOLATICE MAJÍ HOKEJOVÉ MUŽSTVO

Sport má v naší obci dlouholetou tradici. Jak se sportovalo před sto lety žádný nepamatuje, spíše se nespotovalo, protože lidé se nachodili, naohýbali a nanosili každý den dost a dost. Fotbal se u nás začal hrát asi před 80 lety. Když přišla zima, movitější už

měli i lyže, někteří i brusle. Ale aby se hrál hokej v nějaké soutěži, to si myslím nebylo. Tím, že v Koutech stojí překrásná „Buly aréna“, začalo se stále více nadšenců scházet, aby si zahráli opravdový hokej. No a jelikož i v ostatních vesnicích je zájem podobný,

vznikla soutěž s názvem AHL, což znamená Amatérská hokejová liga. Jako hlavního tahouna za naši obec můžeme považovat p. Václava Dudu z Mírové ulice, který se postaral jak o průkazky, dresy i jiné náležitosti. Dresy jsou modré, a jak je na dnešní dobu

zvykem, jsou potisknuty mnoha sponzory, kteří mužstvo podporují. Na přední straně je obecní znak s nápisem Bolatice, který se zvlášť vyjímá. Jinak ostatními sponzory jsou Gikostart - okna a dveře, DK1, nábytek Nestroj a autodoprava A. Bortlík.

OBECNÍ ÚŘAD ZÁVADA

Pane starosto, jaké jsou novinky ve vaší obci?

Právě v minulých týdnech jsme schvalovali rozpočet na letošní rok. Schválili jsme historicky nejvyšší rozpočet v dějinách naší obce. Výše rozpočtu ovlivnily přebytky loňského roku, které vznikly prodejem plynofikace a prodejem lesa. Takto vysoký rozpočet již dlouho nebude, musel by se stát zázrak. Výše rozpočtu je 5,5 miliónu korun, které budou použity hlavně na opravu místních komunikací a chodníků, běžné náklady na školství cca 350 tisíc korun, veřejné osvětlení, vnitřní správu, dále pak na dokončovací práce a vybavení sportovního areálu, dokončení výstavby hřbitova a jiné nutné udržovací náklady. Stejně jako jiné obce i my hodláme v letošním roce vydat publikaci „Dějiny obce“ jejíž založení se datuje rokem 1349. V této publikaci by měla být zmínka o středověkém hrádku, který se v naší obci nachází. Ať nikdo nehledá v naší obci zříceninu nebo nějaké

trosky, zachovány jsou pouze tři valy zakončené vrchním plátem o průměru asi 20m. Toto místo bylo vždy nějak zapomenuto, nikdo tomu nevěnoval pozornost.

Až do roku 1999, kdy jsme slavili výročí obce jsme tomuto místu věnovali pozornost tím, že samotné valy hrádku jsme vyčistili od polomu, byla zpřístupněna cesta a postaveny dva mostky přes valy, které jsou pouze pro pěší. Hrádek zřejmě sloužil jako obrana, byl totiž vystavěn na místě, odkud bylo velice dobře vidět na jižní stranu směrem k Opavici, ale i na sever do Polska. Jednalo se o důležitý strategický bod. Dnes je již kolem vzrostlý les.

Jakékoliv další informace o historii tohoto hrádku v naší obci by byly v současné době pouze na úrovni dohadu.

Samozřejmě že čtenáři, kteří mají zájem o historii o poznatky nepřijdou. Vše bude na patřičné historické úrovni uvedeno v připravované knize „Dějiny obce Závada“.

Děkuji Luk

NOC NA KTEROU NIKDY NEZAPOMENU

V měsíci únoru již uplynulo 60 let od doby, kdy na rozloze 15 km² zahynulo v hořících Drážďanech pod troskami domů a následkem tlakových vln přes 60 tisíc lidí.

Toto peklo a hrůzu jsem prožil i já, tehdy 17letý voják. Počátkem ledna 1945 jsem narukoval k protiletectvé obraně do Horního Slezska. Koncem měsíce jsem byl s dalšími cca 30 nejmladšími vojáky odvelen před blížící se frontou do vnitrozemí Německa – do Drážďan. O Drážďanech se před 2. světovou válkou tvrdilo, že jsou nejvýznamnější a na historické památky nejbohatším městem Německa. Svědčila o tom vrcholná stavitelská, sochařská i malířská díla (např. budova drážďanské opery, bazilika králů či obrovská obrazová galerie ve Zwingu). Všichni byli přesvědčeni o tom, že toto historické město nebude bombardováno, a proto byla veškerá vojenská obranná technika vč. protiletectvého dělostřelectva z města přemístěna do západní části Německa. My jsme byli umístěni v dřevěných barácích po vystěhovaném dělostřelectvu a byli jsme podrobováni dalším výcvikům beze zbraně. A přece se to stalo!

Ve 22 hod. v noci z 12. na 13. února 1945 většina obyvatel Dráž-

dan včetně spousty uprchlíků ze Slezska, kteří sem přišli v lednu 1945 hledat bezpečí před frontou, klidně spala. Hukot sírén a následně blížící se výbuchy nám však začínaly dávat najevo, že něco není v pořádku. Při ověřování našeho tušení venku náhle spadla vedle ubytovny těžká bomba. Tlakovou vlnou jsme byli vrženi zpět, podařilo se nám však z trosk vyhrabat a posléze v úkrytu pod nedalekým betonovým mostem jsme v nepopsatelné hrůze prožívali pekelnou noc.

Anglo-americké bombardéry shazovaly nelítostné bomby nejtěžšího kalibru, vzdušná torpéda a kobercovým způsobem hořlavé bomby plněné fosforem a napalmem. Bortily se pevně zdi královského paláce a muzeí, kostely, divadla i část galerie Zwingu. Hořely asfaltové cesty a v místech zásahu sprch fosforem a napalmem i řeka Labe. Po rozednění jsme uzlíli výsledné dílo zkázy. Město bylo v jednom obrovském plameni a kolem nás nepředvídaně stále vybuchovaly časované bomby.

V této noci jsem se podruhé narodil. A jistě každý pamětník této události, který dosud žije, nenávidí válku stejně, jako já.

Rudolf Szuscik, st.

PROGRAM KINA MÍR HLUČÍN BŘEZEN 2005

úterý 1. 3. v 16.00 hod., středa 2. 3. v 17.00 hod.

ÚŽASŇÁKOVI MP, USA – rodinný, animovaný, dobrodružný.

pátek 4. 3. v 19.00 hod., sobota 5. 3. v 16.00 a 19.00 hod., neděle 6. 3. v 17.00 hod.

ALEXANDER VELIKÝ MP od 12 let, Francie, Velká Británie, Nizozemsko – historické drama.

pátek 11. 3. v 17.00 a 19.30 hod., sobota 12. 3. v 17.00 hod.

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ MP, USA – dobrodružná komedie.

sobota 12. 3. v 19.30 hod., neděle 13. 3. v 17.00 hod.

KAMENÁK 3 MP od 12 let, ČR – komedie. Další pokračování úspěšné komedie Zdeňka Trošky.

neděle 13. 3. v 15.00 hod. představení pro děti

KRTKOVA DOBRODROUŽSTVÍ II

Pásmo kreslených pohádek o oblíbeném krtčkově pro nejmenší diváky

pátek 18. 3. v 19.30 hod.

RESIDENT EVIL: APOKALYPSA MN, Kanada, Velká Británie – akční sci-fi, horor. Noční měra neskončila...

sobota 19. 3. v 17.00 a 19.30 hod., neděle 20. 3. v 17.00 hod.

ZAHULÍME, UVIDÍME MN, USA, Kanada – komedie.

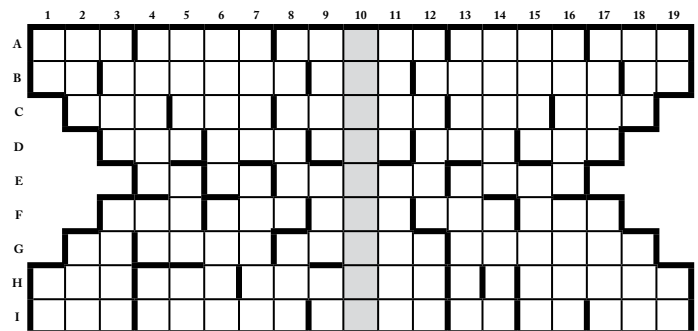
čtvrtek 24. 3. v 17.00 hod.

SHREK 2 MP, USA – animovaná pohádková komedie.

středa 30. 3. v 17.00 hod., čtvrtek 31. 3. v 16.00 a 18.00 hod.

SLONISKO A MEDVÍDEK PŮ USA – animovaná pohádka. Další příběh Medvídku PŮ a jeho kamarádů.

KŘÍŽOVKA

Nejvyšší politickou moudrostí je ... (tajenka)

Lao'c

VODOROVNĚ: **A.** Čistící prostředek; plod; přesně (nár.); střecha; sádko (nár.). **B.** Písmeno „L“; svaly (nár.); kamna (nár.); stěblo (nár.); SPZ Rokycan. **C.** Kopnutí; SPZ Ústí nad Labem; lump (nár.); voska (nár.); SPZ Louny. **D.** Krutý člověk; planetka; oslovení ve Velké Británii; částice protoplazmy; popravci. **E.** Citosolové troubení; iniciály pěvkyně Peckové; plakát; zrození. **F.** Pobádková postava; otec mého otce; První novinová společnost; obyvatel Indie; SPZ Nového Jičína. **G.** Nebo (angl.); udice; druh bonbónu; přivaly silného větru. **H.** Číslovka; kreslená postava; liška; předložka; začátek abecedy; internetová postovní schránka. **I.** Škubnutí; mrak; národnostní; jak (sloven.); popěvek; dupnutí.

SVISLE: **1.** Samoblásky; SPZ Trnavy. **2.** Psovitá šelma; koně. **3.** Bůh lásky; kouzlo. **4.** Loupat (nár.); SPZ Prahy; protože (nár.). **5.** Zvyk; Čapkovovo dílo; předložka. **6.** Sklizeň; dvojník herce. **7.** Pozitivní; známka. **8.** Kočkovitá šelma; opravna lodí. **9.** Epická báseň; SPZ Opavy; solmizační slabika. **10.** **TAJENKA.** **11.** Javor; Španěl. **12.** Přiměti ke španěli; SPZ Svidníku. **13.** Potomek; zase. **14.** Čtverečkový papír; saň. **15.** Ohmatání; strýc (nár.). **16.** Vložení; díra. **17.** Zástava; možná. **18.** Znak; čínská jednotka objemu. **19.** Ukazovací zájmeno; gramofonová deska.

Řešení tajenky zašlete na naši adresu do 26. 3. 2005. Vylosovaný vyherce obdrží 200,-Kč. Vyhercem křížovky za únor je Edita Tošerová, Koberice.

Blabopřejeme.

OBECNÍ ÚŘAD BĚLÁ

Pane starosto, seznamte čtenáře s novinkami ve vaší obci.

Každý, kdo naši obec po delší době navštíví, musí vidět změny k lepšímu.

Před Obecním úřadem máme nové parkoviště, provedli jsme opravu veřejného osvětlení, vybudovali nový chodník ke kostelu se zábradlím a spoustu jiných důležitých oprav.

Opravili jsme střechu, vyměnili vrata a zajistili novou elektroinstalaci s přípojkou v hasičské zbrojnici. V základní škole jsme provedli opravu střechy a zateplení budovy.

Samostatnou otázkou je vybudování bezdrátového rozhlasu, na který byla poskytnuta dotace od Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ve výši 200 tisíc korun. S tímto zařízením nejsme spokojeni a proto jej bude dodavatelská firma opravovat a osazovat novými komponenty. Předpokládám, že po tomto již bude sloužit našim občanům.

Loňský rok byl pro náš obecní úřad a potažmo pro naše občany zvláště úspěšný v několika jednáních směřujících k dosažení některých vylepšení. Osobně mám velkou radost z výsledků jednání s ředitelem Krajské údržby státních silnic v Ostravě, které vedly k realizaci opravy státní komunikace od křižovatky v lese až po výjezd z lesa. Pak se podařilo zajistit opravu státní komunikace z Bělé do Závady.

V letošním roce bude tato oprava dokončena, dojde ke značnému zkrácení cesty směrem na Hlučín i Dolní Benešov.

Náklady na tuto opravu hradil Moravskoslezský krajský úřad ve výši 3 milióny korun.

Pane starosto, obec Bělá se dostává do podvědomí občanů širokého okolí s tím, že na vašem území se nachází pramen léčivé vody. Můžete nám přiblížit léčivé účinky tohoto pramene a co se vám již povedlo pro jeho využívání zřídít?

To, že v lokalitě na Pavlačce se nachází pramen léčivé vody věděli již naši praprarodiče, kteří léčivých účinků této vody využívali.

Tato naše voda má zajímavé účinky, hlavně pro koupele horních, dolních končetin a prokrvení celého organismu. Podle posouzení biotroniků se náš pramen má nacházet pod kopulí kladné energie. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli pro postupnou výstavbu lázeňských bazének v Bělé, které se nachází v naší zóně kultury, sportu a oddechu.

Jedná se o téměř shodné léčebné účinky jako v Lázních Jeseník, pomocí Priesnitzové a Kneipové metody je možné si vyzkoušet koupele ve studené vodě. Byli jsme v loňském roce příjemně překvapeni, kolik lidí již tyto naše mini lázně využívá a hlavně s příznivými výsledky. V současné době máme v provozu dva bazény, ale v nejbližší budoucnosti hodláme v této lokalitě

pokračovat ve výstavbě dalších zařízení, které zpříjemní pobyt ve volné přírodě.

Návod jak přistupovat ke koupeli je uveden na tabulích přímo u bazénku. Přístup a celá procedura je zdarma. V těsné blízkosti bazének můžou návštěvníci vidět zajímavou rostlinu „Žabník kopinatý“.

Pane starosto, z rozhovoru je zřejmé, že plánujete nové budovy.

Je pravda, že máme zájem stále vylepšovat naši obec po všech stránkách, tak abychom zpříjemnili každodenní život v naší malé, ale krásné obci.

V současné době sestavujeme rozpočet obce, do kterého se snažíme zapracovat výstavbu víceúčelového hřiště o rozměrech 24 x 44 metrů, kde by měla být umělá tráva a zároveň možnost provozovat více druhů sportu. Dále pak připravujeme „Rekultivaci skládky“, na kterou požádáme o dotaci.

Děkuji za rozhovor Luk

HISTORIE MĚSTA – „KRAVAŘŠTÍ VE VÍRU STALETÍ“

Pokračování z minulého čísla

V roce 1721 tak mohli manželé přistoupit na podkladě anonymního projektu k přestavbě zámku, který zaujal místo původního staršího zámku, s největší pravděpodobností postaveného prastrýcem Jakubem v rozmezí 1650 – 1662. Nově přestavěný zámek zachytil ve svých grafikách F. B. Verner, putující Slezskem. Okolo roku 1762 malíř pobýval také v Kravařích. Vyobrazil zámek i se stájem a přízemními hospodářskými budovami v prostranství před ním, postavenými do tvaru „U“. Barokní, jednopatrový skvost na pokraji města, uprostřed parku, podle všech znaků byl ovlivněn Johannem Lukášem Hildebrandtem. Tento rakousko-italský architekt ztvárnil honosný zámek do podoby čtyřkřídlé ohraničené budovy s ochozy v nádvoří, z jihu uzavřené polooválnou kaplí. V ní byly nástropními malbami r. 1730 práce završeny. Základní přestavba byla ukončena o 2 roky dříve. Tehdy byly prováděny externí úpravy panské zahrady, na což navazovaly úpravy krajiny v blízkosti nacházejícího se selského dvora a velkého mlýna (t. č. Domov důchodců). Směrem západním

vedl lesopark a přístupy k zámku byly z několika míst.

Během budování zámku, v roce 1724, přijal Jan Rudolf post komorníka knížectví krnovského, který zastával 14 let. Dříve, než do úřadu nastoupil, musel zajistit úkol, vyplývající z nařízení císaře Karla VI., otce Marie Terezie a důležitý pro vyměření pozemkové daně. Tak, jako ostatní feudálové ve Slezsku, provedl soupis o stavu poddaných, polnostech a ocenění dobytka. Z údajů z podkladů „Karolinského katastru“ vyplynulo, že zdejší panství mělo dvůr ve vsi u zámku a na Malých Chalupkách byly chovány ovce. Tenkrát na kravařském panství žilo 31 sedláků, 5 čtvrtníků, 34 zahradníků a 8 domkařů s půdou.

Vesničané – bezzemci, nádeníci, ani čeledi pracující na dvorech pána a statcích sedláků, stejně jako záměční úředníci, kněz a učitelé, v seznamu uvedeni nebyli. Konkrétními čísly byl vyjádřen celkový počet krav, ovcí, prasat. Objevují se jména, přetrvávající do dnešních dnů (Richter, Langer, Peterek, Thiemel). Ve významném dokumentu z r. 1723 byly uvedeny trati a cesty (př. Za vodou, Na

pastvisku, V Olšině, Na dolních lukoch).

V roce 1726 Jan od příbuzných koupil maličký statek Vrbku a v době završení prací na zámku několik odlehlejších statků. Protože mu však hrozilo zadlužení, záhy je odprodal. S manželkou Annou Markétou měl několik dětí. Tři z nich už v raném dětství spočinuly v rodinné hrobce. Snad právě proto nechala Anna Markéta zřídít v místním kostele věčné světlo.

Poslední období svého plodného života prožil tento aktivní Eichendorff v neklidných 40. letech, kdy během slezských válek o rakouské dědictví bylo v letech 1740 – 1748 strašně pustošeno i Opavsko.

Kvůli neuznání pragmatické sankce po smrti otce, zaručující nástupnictví mladé císařovně Marii Terezii, se boje rozhořely i jinde. Spletitého postavení panovnice využil pruský král Fridrich Veliký, který si na zalidněnou a bohatou provincii Slezska činil záslusk. Na základě zpochybnitelných práv na některá zdejší knížectví překročil 16. prosince 1740 její chabě chráněné hranice. Po vítězné bitvě 17. května 1742 u východočeského městečka Chotusice (severně od

Časlavi) a berlínském mírovém ujednání o měsíc později připadla mj. k Prusku velká část Horního Slezska. Král Fridrich II. přistoupil k okamžitému vymezení hranic a správním a hospodářským změnám.

Na podzim 4. října 1742 byl Jan Rudolf přímým účastníkem vytyčení hraničního sloupu č. 57. Byl usazen na jeho panstvích mezi Kravařemi a Kouty. Přirozenou jižní hranicí Pruska, rozdělující oba soupeřící státy, se stala řeka Opava. Držiteli panství činily velké starosti neustálé šarvátky, loupeže procházejících vojevůdčích jednotek.

Když slezské války roku 1748 ustaly, snažil se pracovitý Jan Rudolf, kterému za daného stavu chyběly peníze, co nejrychleji za přispění svých poddaných obnovit narušené hospodářství na svých statcích. Obnovení svého panství se už nedočkal. Zemřel 10. listopadu 1750 ve věku 63 let a byl uložen ke svým dětem a předkům v rodinné hrobce kravařského kostela. Zůstali synové Rudolf Jan a Gottlieb Leopold, nástupci a dědicové.

O nich bude pojednáno příště.

Pokračování příště

DO KRÁLOVSTVÍ BAZÉNŮ? ANO DO MOUNTFIELDU V HLUČÍNĚ.

novinka

BAZÉNY AZURO DE LUXE

vhodné k zapuštění

Bazén (objem 9 000 l)	5 550,-
Skimmer	1 450,-
Písková filtrace (4m ³ /hod)	11 490,-
Solární ohřev	6 480,-
Celkem	24 970,-
Sleva	9 000,-
Výsledná cena pouze	15 970,-

PRODEJNÍ DOBA

Pondělí – Pátek
9.00 – 18.00
Sobota
8.00 – 17.00
Neděle
10.00 – 17.00

**VYUŽIJTE
POSLEDNÍ MOŽNOST
ZATOČIT SI NA KOLE ŠTĚSTÍ
A VYHRÁT!**

ZVEME DO PRODEJNY

Mountfield

www.mountfield.cz

HLUČÍN, OSTRAVSKÁ 1812, % 595 042 637

O T E V Ř E N O 7 D N Í V T Ý D N U

DĚDICTVÍ (POVÍDKA Z HLUČÍNSKA)

Agáta, unavená a špinavá, seděla na lavičce pod starou hrušní. Cizinka ve vlastním domě. Srpnové slunce hrálo, ale pod hrušní byl příjemný stín. Vedle Agáty na lavičce ležela stará krabice plná fotografií. Agáta si je už po několikáté prohlížela. Babička jako nevěsta, děda ve vojenské uniformě, fotografie domu z dob, kdy hospodářství zřejmě kvetlo, fotografie veliké rodiny pořízená v sadu za domem. Spousta cizích lidí a mezi nimi fotka malé Agáty. Zprvu Agáta pochybovala o tom, že je fotografie opravdu její, avšak snímek pořízený před třiceti lety příliš dobře znala.

Utajená minulost. Dnes Agáta nemohla pochopit, jak se rodičům podařilo odříznout ji od rodiny tak, že neměla ani tušení, že nějaká existuje. Přesto se to stalo. Kdyby bratranec nezemřel a dům neodkázal jí, zřejmě by se nikdy nedozvěděla, odkud pochází.

S domem, který zdědila, objevila Agáta i svět Darkovic a okolí. Odlehlý, nepochopitelný a jiný, než všechno, v čem doposud žila. Soucítila se svou babičkou. Vychovávala sama děti, starala se o tenhle velký dům a zřejmě i leckdy živořila. Minulost byla ale hodně vzdálená. Jediné co jí po předcích zbude, jsou peníze. Spousta peněz, protože tenhle dům prodá.

Před několika dny navštívila

Agátu matka. Položila na stůl balíček bankovek a vypadala rozrušeně.

„Tohle jsou tvoje peníze,“ řekla. „Babička ti je posílala občas po někom, kdo měl zrovna cestu do Prahy. Posílala bony, dostávala je jako důchod po tvém dědovi, já jsem je měnila na koruny a ukládala je. Po celou dobu jsem volila velmi výhodné účty, takže se peníze stále dobře úročily. Myslela jsem si, že ti je dají, až umřu, spolu s dopisem, který mám pro tebe nachystaný. Myslím ale, že mě osud nutí k tomu, abych ti dala všechno už teď. Nečekala jsem, že se tahle rodina znovu objeví v mém životě. A navíc prostřednictvím tebe.“

Agáta tenkrát poprvé vyslechla podivnou rodinnou historii. Děda u wehrmachtu, babička zarytá antikomunistka, otec odsekнутý od svých kořenů.

Agáta, ztuhlá matčinými slovy, mlčela. Nedokázala na to, co vyslechla, vůbec nic říct. Než se matka zvedla k odchodu, zašmátala v kabelce.

„Málem jsem zapomněla. Babička ti přivezla kdysi dárek. Tady ho máš. Nechtěla jsem, abys ho nosila. Opravdu jsem tě chtěla všeho ušetřit.“

Podala Agátě do ruky malou krabičku. Když ji otevřela, objevila v ní zlatý řetízek s křížkem.

„Tvá babička byla ortodoxní katolička,“ řekla matka. „Možná i tohle byl problém.“

Agáta seděla pod hrušní a už věděla, že tohle problém nebyl. Otcí se stýskalo. Stýskalo se mu po životě, kde děti běhají po lese, mívají rozbitá kolena, sousedé se navzájem znají a drží při sobě, protože jim nic jiného nezbyvá, stýskalo se mu po životě, kde každý ví, kde je jeho místo.

Agáta byla dospělá vzdělaná žena, matka dvou dětí, manželka úspěšného muže. Věděla ale, kde je její místo?

Slunce se sklonilo k západu. Sbalila krabici fotografií a vydala se do domu, aby ji uložila. Pak si uvědomila, že dům chce prodat, ale bez téhle krabice. Obrátila se a krabici dala do svého auta. Položila ji k několika kouskům porcelánu, který si odsud odvážela. Umyla se, převlékla a ještě jednou prošla celý dům.

Nahoře na půdě otevřela vikýř a vyhlédla ven. Vzduch voněl zralým obilím a na východě se ukazovaly první hvězdy. Les, pole, louky, zahrady, ze vzdáleného sousedství zavonělo grilované maso. Agáta stála u špinavého okna na špinavé půdě zchátralého domu a pohrávala si se zlatým křížkem, který teď nosila na řetízkou kolem krku. Jak zvláště se mohou osudy pokroutit. Agátin otec vedl podivný život

a ona, jeho dcera, o tom neměla ani tušení. Uživala si pohodlí a viděla jen to, co bylo na povrchu. Teď byla donucena zvednout kámen a podívat se na život pod ním. Nebyl to hezký pohled. Babička věčně se za všechno modlící, děda válečnický za ideologie, kterým nerozuměl, otec tápající ve tmě moderního světa. A ona sama? Ateistka s křížkem na krku.

Začalo se stmívat. Agátu napadlo, že za pár let ji samotnou opustí její děti a půjdou bůhvíkam. Možná se vrátí někam na venkov a budou žít tak, jako žila babička Agnes. Bez ambicí, bez kariéry, prostě a jednoduše budou dělat to, co je právě třeba. Zřeknou se jí kvůli tomu?

Otočila se od okna a zakopla o velkou starou truhlu. Nejdříve ji rozladila bolest v holeni, pak ji napadlo truhlu otevřít. Už už sahala po zámku, v poslední chvíli ale ucukla. Dostala strach. Byla sama v opuštěném domě, na ztemnělé půdě, za okny večer. V truhle mohlo být cokoli. Spěšně opustila půdu, sešla po schodech, zamkla hlavní vchod a klíč uložila do kabelky. Ještě jednou se rozhlédla po dvoře, pak nasedla do auta a odjela.

Cestou do Prahy měla divný pocit z toho, že se nikdy nedozví, co v truhle na půdě bylo.

Eva Tvrďá

ZVRHLÝ DŮCHODOVÝ SYSTÉM

Pokračování z minulého čísla

Co se stane při nesplnění zmíněných podmínek?

V případě, že pozůstalá osoba přestane plnit podmínky pro nárok na vdovský nebo vdovecký důchod po uplynutí 1 roku od smrti druhého z manželů, nárok zanikne a je obnoven pouze tehdy, jestliže pozůstalá osoba splní některou z výše uvedených podmínek do 5 let od zániku nároku na vdovský/vdovecký důchod.

Problémy vyplývající z uvedených faktů

Jedním z největších zádrhelů celého systému pozůstalostních důchodů je ta situace, kdy vdovci/vdově vyprší jednoroční lhůta, po kterou je důchod vyplácen, a osoba již dále nesplňuje stanovené podmínky.

Uveďme si vše na příkladu - manžel zemře ve věku 54 let, vdově je například 45 let, již nevychovávat děti, nejsou invalidé, nepečují o postižené děti ani ro-

díče. Vdově bude 12 měsíců vyplácen vdovský důchod. Třináctý měsíc na něj ztratí nárok, a ten již nikdy nezíská. Při průměrném vdovském důchodu v ČR se tak za jeden rok vyplatí vdově z odvedených manželových peněz 60 552 Kč! Přitom téměř každý občan odvede za svůj život do stávajícího systému i několik milionů korun! Další podobné situace si každý z nás může sám vymodelovat. Stačí se podívat na uvedené podmínky získání pozůstalostního důchodu. Existují i takové situace, kdy vdovy ztrácí nárok na důchod, protože nedodrží lhůtu třeba jen o jeden den! ČSSZ neuznává v takových mezních případech ani žádosti o prominutí tvrdosti zákona.

Pár čísel o vdoveckých a vdovských důchodech

V roce 2004 činil průměrný vdovský důchod 5 046 Kč a vdovecký 3 841 Kč. Vdov bylo 59 351 a vdovců 7 670. Vdovám bylo průměrně 60 let a vdovcům

51 let. V roce 2003 se na vdovské důchody vydalo 17,3 mld. Kč a na vdovecké 1,5 mld. Kč. Z uvedených hodnot vyplývá (nízký počet vyplácených vdoveckých důchodů a nízký průměrný věk vdovců), že vdovecké důchody jsou pro většinu vdovců téměř nedostupné, a ženy tak přispívají do systému důchodového pojištění nejsolidárněji.

Obecný příklad uváděný ČSSZ pro rodinu pozůstalých

Například zemřel-li pojištěnec 16. 2. 2004, potřebná doba pojištění se zjišťuje z období od 16. 2. 1994 do 15. 2. 2004. Například jednalo-li by se o otce dvou dětí, který podnikal jako OSVČ a náhle zemřel, by při 30 odpracovaných letech činil jeho výpočtový základ 7 400 Kč měsíčně. Poté se pro výpočet vdovského důchodu vezme 69 % procentní výše z tohoto výpočtového základu (do této chvíle se počítá podle pravidel stejně jako invalidní důchod), tj. 69 % ze

7 400 Kč, tedy 5 106 Kč. Z této částky náleží vdovský důchod ve výši 50 %, tj. 2 553 Kč + základní výměra důchodu 1 310 Kč, celkem 3 863 Kč měsíčně. Na jedno pozůstalé nezletilé dítě činí sirotčí důchod 3 353 Kč (40 % z částky 5 106 Kč + základní výměra 1 310 Kč). Pozůstalostní důchody - vdovský a sirotčí na dvě nezletilé děti, tedy na tři osoby - budou tedy celkem činit 10 569 Kč.

Jaká je situace ve vztahu k EU?

Vdova po občanovi České republiky, který také pracoval v jiném členském státě EU a který byl v jiném státě Evropské unie důchodově pojištěn alespoň po dobu jednoho roku, má nárok na pobírání vdovského důchodu z této země. Celková výše důchodu se bude odvíjet od délky doby pojištění zesnulého. Konkrétní výše důchodu a doba, po kterou bude poskytován, závisí na legislativní úpravě v dané zemi.

VE ZNAMENÍ SRDÍČEK

„Mami, pojd' už!“, tahají děti své rodiče netrpělivě za ruku. Ví, že dnes se určitě nebudou nudit. Ve Vřesině se totiž koná maskární ples, který pořádá mateřská škola. Maminky ve školce pomáhaly připravovat výzdobu a vystřihovaly srdíčka, přemýšlely a navrhovaly, čím obohatit bufet a tombolu. Všem záleží na tom, aby vše bylo, jak má být. Na poslední chvíli se doma šijí masky a dokončují kostýmy.

A už je tady neděle.

K obecnímu úřadu přijíždí krásné barevné auto se sluníčkem, mráčky a květinami a z něj vystupují dva klauni. V šatně je plno a v sále se to už hemží kašpárky, andělíčky, kočičkami...

Masky se zapojují do vláčku, pak si hrají s klauny na zrcadlo, napodobují jejich pohyby. Všude vládne radostná nálada. Děti dostávají džusík a oplatek, rodiče ochutnávají u kávy domácí koláče a zákusky. Děti se mění čarováním klaunů v tygry, kteří prolézají obručemi. Děti se svými rodiči si užívají tance na novinách, pod barevnou tyčí nebo tančí s balónky. Blíží se čas tomboly. Držíme palce, protože první cenou je přece plyšový medvídek panda, který umí tolik věcí!

Klauni už se loučí, ale zábava ještě pokračuje. Do poslední chvíle sledujeme řádění našich dětí a přejeme si, aby tento ples zůstal krásnou vzpomínkou v jejich dětských srdíčkách.

maminka Petra Smolková

21. dubna 2005 v 19.00 hodin

POLITICKÉ HARAŠENÍ
Zuzany Bubílkové

Kulturní dům Hlučín

Vydavatel:

- ♦ Reklamní studio iMM
 - ♦ Kontaktní adresa, inzerce: Střední 38, 748 01 Hlučín-Bobrovniky Tel./fax: 595 059 107, 604 123 573 e-mail: imm@osu.cz
 - ♦ Registrováno pod číslem MK ČR E 12501
 - ♦ Šéfredaktor: Marie Jurčková
 - ♦ Zástupce: Ludomír Kusyn
- Vychází v druhém týdnu v měsíci

PŘÍBĚH FRÍSKÉHO KONĚ, KTERÝ TO NEMĚL LEHKÉ

Pokračování z minulého čísla

Sklonil jsem hlavu a čichl si ke šťavnatému, zelenému koberci, který se rozprostíral všude kolem. „Musíš vzít pár stébel do zubů a pysky je utrhnout. Není to nic složitého, nemusíš mít strach. Pak je požvýkáš a strávíš. Zkus to.“ Vzal jsem tedy do pusy čtyři zelené cancourky, ale podařilo se mi utrhnout pouze dva. „To nevádi, Vesuve,“ řekla matka, „příště to bude lepší. Teď ji rozžvýkej.“ Poslechl jsem ji, začal žvýkat a k mému úžasu mi to zachutnalo. Polkl jsem ji a utrlh další stébla. Naučil jsem se zase něco nového. Od teďka už nebudu muset tak často pít mateřské mléko.

Když nás večer zavřeli do boxů a nakrmili mámu, cítil jsem se velmi unavený. Ulehl jsem do měkké slámy a chvíli nato usnul.

Po dobu několika dalších měsíců mě Tom učil poslušně chodit na ruce i na londži. Na zamlaskání jsem z kroku naklusal, hladce jsem zvládal nacválení i přechody přes kavalety (to jsou dřevěné překážky, vypadající jako tenké klády ležící na zemi, nebo jsou postaveny na malých nízkých křížcích). Někdy mi zapnul kolem trupu těsně za kohoutkem obříšník, na ten přidělal gumové vyvažovací otěže a jejich konce přichytil k udidlovým kroužkům. To mě nutilo, abych měl sbalenou hlavu a právě tohle Tom vyžadoval. Na začátku mě proklusal bez nich, ale po chvíli je zapnul a postupně zkracoval. To byla část výcviku a já ji respektoval. Deně jsme chodili na pastvu a to ve složení já Vesuv, Agros, Daeron a další hřebec Bounty, klisny Manila, Apokalypsa a Šerty. Skoro všichni mí spolubydliči

byli celí černí, až na Šerty a mne. Ona měla ale jen bílou ponožku na zadní noze, zatímco můj bílý odznak na hlavě přímo zářil. Nejdřív jsem z toho byl nešťastný, protože jsem nezapadal do stáda, nikdo jiný odznak na hlavě neměl a ani si ho nepřál, vždyť fríští koně mají být bez bílých značek. Po čase jsem se ale na své hendikepy podíval z té druhé stránky. Byl jsem jiný a tím pádem originální. Lišil jsem se od ostatních, každý návštěvník si mě všiml dřív, než si začal prohlížet ostatní koně. A v tom byla moje výhoda.

Tomáš se o mne i nadále staral a věnoval mi víc svého volného času. To, že ho o to požádal ředitel, jsem netušil. Nevěděl jsem ani to, že cílem mého učení je prodat mě za hodně vysokou cenu. Cítil jsem ale, že pro Toma znamenám víc než jen kůň, kterého měl naučit základním věcem a pak ho prodat za dost vysokou cenu. On to prostě se mnou uměl. Když ho musel zaskočít nějaký jiný ošetřovatel, nepracoval se mnou tak příjemně, šetrně a přirozeně. Skoro pořád mě trestal, trhal mi v hubě udidlem a nikdy nepochválil za dobře splněný úkol. Když jsme s Agrosam a Manilou porovnávali své ošetřovatele, vyplynul z nich Tomáš jako nejlepší. Agros si s Robertem sice taky rozuměl, nebylo však mezi nimi takové pouto, jako mezi mnou a Tomem a Manilina Klára byla čerstvě zaláskovaná, takže se jí většinou nevěnovala naplno.

Někdy mě Tom po tréninku vzal na krátkou procházku, pod jedním starým dubem jsme zastavili a já se pásl. Jednou si na mě zkusil Tomáš sednout. Nejdřív se o mne jen tak opíral a po chvíli opatrně nasednul. Já jsem si dál pochutnával na šťavnaté trávě,

ale dával jsem pozor co bude dělat. On za chvíli zase sesednul a odvedl mě zpátky do stáje.

Za pár dnů, ve kterých jsem byl s Tomem na jízdárně ještě několikrát na ohlávce, přišel okamžik, kdy mi poprvé strčil do huby udidlo. Tomáš ráno vešel ke mně do boxu a držel přede mnou uzdečku, abych si ji mohl očichat. Pak mi sundal mou červenou ohlávku a chystal se mě naučit. Koženou část postroje držel v pravé ruce a levou mi začal strkat do tlamy. Udidlo mě začalo tlačit do zubů, proto jsem povolil stisk a vtom okamžiku Tom docílil toho, čeho potřeboval. Cítil jsem, jak mi studené kovové udidlo leží na jazyku. Ošetřovatel mi mezitím přetáhl přes uši horní část uzdečky tedy nátylník, zapnul nánosník i podhrdelník a nakonec ještě vytáhl mou černou kšticí zpod čelenky. Když s tím byl hotov, dal mi za odměnu cukr. Potom vzal do ruky londž, připnul ji k udidlovému kroužku a vyvedl mě ven. Došli jsme do jízdárny, která byla zatím opuštěná. Tomáš mě chvíli povodil a proklusal jen tak na ruce, ale potom se postavil doprostřed kruhu, natáhl londž a zapráskal bičem. Polekal jsem se biče, věděl jsem však, že když budu poslouchat, nepotrestá mě. Začal jsem tedy klusat dokolečka kolem něj. Udržoval jsem si odstup i pravidelný kruh. Když však byla vzdálenost mezi námi příliš velká, ucítil jsem škrbnutí udidlem a to mě donutilo, abych se trochu přiblížil. „Hodný, šikovný,“ chválil mě Tom. Pak dal bič přede mne a já pochopil, že mám přejít do kroku. Po pár kolečkách mě Tomáš otočil a já opakoval stejnou úlohu na opačnou ruku.

Pokračování příště

DARKOVIČTÍ SE ANGAŽUJÍ PŘI STAVĚ CÍRKEVNÍ DOMINANTY OBCE

Darkovice brzy ztratí statut obce bez kostela. Na Hlučínsku se taková anomálie vídá zřídka a obyvatelé tuto myšlenku také dlouho nosili v hlavě, než se v minulém roce zrodil odvážný plán k založení sdružení za účelem výstavby církevní dominanty obce.

Zásadním krokem bylo založení Sdružení římskokatolických věřících v Darkovicích. Sdružení převzalo iniciativu nad přípravou a realizací stavby, i nad organizací veřejných sbírek na pomoc při financování stavby. Zástupci

sdružení obcházejí každý měsíc domácnosti a prosí o příspěvek na výstavbu kostela.

Základní kámen byl rukou papeže Jana Pavla II. požehnan již v roce 1995, při jeho návštěvě České republiky. Realizace se ale oddálila, zejména z důvodů vyhledání vhodného pozemku a výstavby inženýrských sítí a příjezdové komunikace.

Začátkem května 2004 započala samotná výstavba za přispění obyvatel obce a jejich financí, a to po nezbytném požehnání stave-

niště. Od toho okamžiku spolkla stavba spoustu volného času ochotným brigádníkům všech věkových kategorií z řad obyvatel obce, kteří nelitují námahy a po krůčcích naplňují svoji touhu, mít vlastní kostel. Dobrovolníci na staveništi odpracovali téměř dvacet tisíc brigádnických hodin.

Darkovičtí tak budou moci svůj život obohatit o duchovní sféru mnohem citelněji, budou-li mít důstojné místo, které se stane dějištěm církevních událostí jejich obci.